

## הפקולטה למשפטים – אוניברסיטת בר-אילן

בחינה בקורס: נקודות התורפה של ההליך המשפטי הפלילי (01-924-99)

מועד א', סמסטר ב', תשס"ז

ועדת המשמעת מזהירה!  
נבחן המעמיק חייב לערר לרעהו  
או רמז מילולי ייענש בחומרה

המרצה: ד"ר שאול אבינור.

חומר עזר: מותר.

משך הבחינה: שעתיים.

אין לחרוג מההיקף המותר לכל תשובה.

שאלה מס' 1 – 60% (אורך התשובה לא יעלה על שלושה עמודים):

יוסי, אנה וצחי נוהגים לבלות במועדון "סוף הדרך". בליל חמישי האחרון, לקראת השעה 02:00 (כבר ביום שישי) ולאחר ריקודים סוערים שנמשכו שעות ארוכות, נצמד לאנה, אגב ריקוד, אחד הבליינים (להלן – הבליון).

יוסי התקרב לבליון ודחף אותו. בין השניים התפתחו חילופי דברים, שגלשו לדחיפות הדדיות. לבסוף, הבליון הפטיר קללה עסיסית במיוחד לעברו של יוסי, ופנה ליציאה מהמועדון. יוסי, שנפגע מאוד מהקללה, יצא אחרי הבליון.

ברחבת הכניסה למועדון זיהה יוסי את הבליון, התקרב אליו במהירות ואמר לו "מה אתה מקלל?". ואולם, הבליון התעלם מדבריו של יוסי והמשיך להתרחק מהמקום. יוסי המשיך לעקוב אחרי הבליון עד לסמטה צדדית מרוחקת. משראה הבליון כי יוסי עוקב אחריו ולא מרפה, עצר, וכשיוסי התקרב אליו שלף הבליון סכין מסוג אולר, דקר את יוסי בבטנו וגרם לו לפציעה בטחול ובכבד.

לאחר כחודש ימים, בעקבות מידע שהגיע אליה, עצרה המשטרה את מומי, עבריון בעל עבר פלילי בעבירות אלימות ורכוש, כחשוד בפציעתו של יוסי. מומי הכחיש שהיה במקום אך סרב להשתתף במסדר זיהוי. החוקרים ערכו, אפוא, מסדר זיהוי בתמונות.

צחי זיהה בוודאות את תמונתו של מומי כתמונתו של הדוקר. לפי גרסתו, במהלך האירוע הוא נלחץ מהתפתחות הדברים ולכן יצא מהמועדון אחרי יוסי ועקב אחריו במרחק קבוע של כחמישים מ'. לדבריו, אירוע הדקירה נחרט היטב בזכרונו שכן במהלכו ראה בבירור את האולר שהחזיק מומי, אותו תיאר כבחור מוצק ומאיים בגובה של כ-1.80 מ'.

שימי, המאבטח שעמד בפתח המועדון בזמן האירוע, נחקר במשטרה ומסר כי ראה אמנם את יוסי, המוכר לו מבילוי הרבים במועדון, יוצא מהמועדון והולך אחרי בחור מסוים. שימי טען כי כנראה לא יוכל לזהות את הבחור, אך תאר אותו כצעיר בעל מבנה גוף גוצי, בגובה של כ-1.60 מ'.

תותי, ידידתו של מומי, שעמדה בעת האירוע מחוץ למועדון, נזכרה במהלך חקירתה כי אמנם ראתה את מומי יוצא מהמועדון. לדבריה, מומי לבש את חולצת הדרקון אותה הוא נוהג ללבוש בצאתו לבילויים, אך הלך לכיוון ההפוך מזה של הסמטה המדוברת.

197  
העני

167

102/10  
100  
100

1050

100  
100  
100

מומי הועמד לדין, והואשם בביצוע עבירות של החזקת סכין ופציעה. דונו בממצאים העובדתיים אותם יוכל בית המשפט, שבפניו הובא מומי לדין, לקבוע.

להלן הוראות סעיפי חוק העונשין, תשלי"ז-1977, שלפיהם הואשם מומי:

החזקת ארס בללא סכין

186. החזקת אגרופן או סכין שלא כדין.

(א) המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) לענין סעיף זה, חזקה היא כי החזקת אולר הנה למטרה כשרה. החזקה לפי סעיף קטן זה לא תחול על החזקת אולר במוסדות חינוך או במקומות אחרים, הכל כמפורט בתוספת השניה, או בסמוך אליהם...

כפי שהוכחה  
על ידי ראיות  
ש.../...  
ימשיכו

334. פציעה.

הפוצע חברו שלא כדין, דינו – מאסר שלוש שנים.

אין חשק לטאמ פציעה.

אין חשק. הוא לא יוכל

לפלו ארסל... סכין סכין

כ אין חשק ב.../...

התוספת השניה

1. מוסדות חינוך...

2. בית אוכל...

3. מועדון או דיסקוטק...

שאלה מס' 2 – 40% (אורך התשובה לא יעלה על שני עמודים):

בספר קהלת, פרק ג', פסוק ט"ז, נאמר:

ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע:

נתחו פסוק זה תוך התייחסות לנקודות הבאות:

- מהי מהותה של הביקורת המובעת בפסוק על מערכת המשפט?
- מהן השלכותיה של ביקורת כזו על ההליך המשפטי?
- האם תשובותיכם תשתננה בהנחה שהפסוק מתייחס, באופן ספציפי וקונקרטי, למערכת המשפט שהיתה קיימת בתקופתו של שלמה המלך?

ב ה צ ל ח ה